

Forord

Denne lille bog har været i mine tanker i en hel del år. På et tidspunkt i mit liv kunne jeg selv have haft glæde af en bog som den. Når man er syg i længere tid, bliver man sløv. Selv om det måske “kun” er en fysisk sygdom bliver psyken også påvirket, fordi man er et helt menneske.

Det er mit ønske og min bøn, at bogen kan være til hjælp for det menneske, der plages af sygdom, enten fysisk eller psykisk, og at den kan være til hjælp og trøst for den anfægtede i det mørke, der kan sænke sig over sindet og få troen til at vakle.

Alice Andersen, april 2010

Kære ven!

Du er blevet syg, og du spørger måske: Hvorfor er jeg blevet syg? Hvorfor skulle dette ramme mig? Og fortsætter: Jeg stod lige midt i et spændende og udfordrende arbejde. Eller: Jeg har små børn, jeg skal tage mig af. De er afhængige af mig. Hvordan skal det gå nu? Jeg kan ikke tage mig af nogen ting.

Når noget uventet kommer til os, kan vi have så mange spørgsmål, som ingen kan give et klart svar på. Vores Bibel har nogle svar, som vi ikke altid bliver så glade for.

I Hebræerbrevet 12,5b-6 er der et svar: “Min søn, foragt ikke Herrens opdragelse, mist ikke modet, når du irettesættes af ham, for Herren tugter den, han elsker, han straffer hver søn, han holder af.”

Det lyder *meget* strengt, men prøv at lægge mærke til ordene “den, han elsker”, og “han holder af”. Det er udgangspunktet. Du er højt elsket af Gud, det kan være derfor, han har taget dig til side for at få dig i tale. Du må ikke opfatte sygdommen som en straf for noget, du har gjort. Gud har altid kun gode tanker med opdragelsen af sine børn, selv om vi ikke altid synes om måden, han opdrager os på, for hans planer krydser ikke så sjældent vore planer. Og vi har ingen mulighed for at få indblik i hans langtidsplanlægning.

Husk i dag: *Du er Guds højtelskede barn!*

